

Kongl. Maj:ts tal

på rikssalen vid riksdagens öppnande

den 18 Januari 1900.

Gode herrar och svenske män!

Då riksdag i dag skall öppnas efter skedda nyval till dess Andra Kammare, helsar Jag både förutvarande och nya ledamöter af Kamrarne välkomna till fullgörande af de viktiga värf, som grundlagarne åt Sveriges Riksdag anförtrott.

De förenade rikena hafva fortfarande att glädja sig åt vänskapliga förhållanden till alla främmande magter.

Ett nytt bevis på vår kärlek till freden har Jag kunnat gifva genom utsändande af ett särskildt ombud till konferensen i Haag förliden sommar. De aftal, som der kommo till stånd, utgöra ett steg framåt i syfte att förmildra de lidanden, som krig alltid måste medföra. Der öppnades äfven vidgade utsigter att i en framtid kunna på fredlig väg bilägga mellanfolkliga tvister. Men äfven efter den mest tillfredsställande lösning af denna fråga befrias dock ej något land från pligten att sörja för sitt sjelfförsvär, ty en nations vara eller icke vara kan aldrig blifva föremål för skiljedomstols afgörande, lika litet som tillvaron af sådana fritager ett land från de förpligtelser, som neutralitetens upprätthållande kräfver.

Jag har därför ansett Mig böra föreslå anvisande af så stora anslag till stärkande af vårt försvar både till lands och sjös som statens, oaktadt icke höjda skattesatser, dock väsentligt ökade tillgångar medgifva, och äskar sålunda för hären anslag bland annat till ny fältartillerimateriel, till fortsatt förstärkning af landets fasta försvar, till fortsatt anskaffning af eldhandvapen och utrustning för härens försättande på fältfot, äfvensom för flottan anslag till ökad bemanning och utrustning af densamma.

Flera lagförslag komma att Eder föreläggas, deribland ett angående ersättning för skada till följd af olycksfall i arbete.

Den under senare tiden inträdda stegring i priset på åtskilliga livets förnödenheter föranleder Mig föreslå Eder att till alla lägre aflönade statstjenare för detta år anvisa ett tillfälligt lönetillskott.

Jag framlägger ånyo förslag till anordningar, hvarigenom beivringen af fast egendom samt af inkomst kommer att upptagas i riksstaten under det år, då den inflyter.

För få dagar sedan sjönk det sista af adertonhundredetalets år ned i det förflutnas graf. Under mera än fjerdedelen af århundradet har det varit Mig beskärdt att leda de tvenne förenade folks öden, hvilkas väl städse legat Mig så nära och varmt om hjertat.

I detta högtidliga ögonblick känner Jag en oemotståndlig maning att till Sveriges Riksdag uttala Min djupt kända tacksamhet för det svenska folkets under dessa många år Mig oafbrutet bevisade trohet och kärlek. Det har lättat kronans tyngd, det har mäktigt bidragit till att göra samarbetet mellan Konung och folk fruktbärande och sålunda gjort hvarje nytt möte med Eder allt kärare för Mitt hjerta.

Mätte en mild försyn äfven under det nya århundradet hålla sin skyddande hand öfver de skandinaviska brödrarikena. Mätte deras folk, oansedt tillfälliga meningsbrytningar, sluta sig allt närmare och innerligare till hvarandra, beredde att sida vid sida såsom trogna fosterbröder möta kommande öden, de onda som de goda.

I dag skall en för Mitt hjerta dyrbar handling försiggå på detta rum, då Min äldste sonson, hvilken under årets lopp fyller 18 år och här för första gången intager sin plats vid tronens sida såsom arfprins, skall aflägga sin tro- och huldhetsed. Jag är förvissad, att I med Mig och medlemmarne af Mitt hus skolen med varma förböner och trogna välönskningar ledsaga denne unge furste, som genom sin börd är utsedd att en gång bära Sveriges och Norges kronor.

Nedkallande Guds välsignelse öfver Eder och Edra förhandlingar, förklarar Jag detta riksmöte öppnadt och förblifver Eder, gode herrar och svenske män, med all konungslig nåd och ynnest städse välbevågen.